

ЛИЧНОТА, КОЯТО ПРОИЗЛАЗИ ОТЪ БОГАТСТВОТО, ДА СЪ ПОЛУЧИ ВЪЧНОТО БЛАЖЕНСТВО.

1. Исхъ же рече оученикомъ своимъ: аминь глаголю вамъ, яко не оубоже богатый внидетъ въ црствіе небесное. ст. 23.

2. Паки же глаголю вамъ: оубоже есть вельбуда (в) сквозѣ иглины оушы протн, неже богатъ въ црствіе Бжіе внити. ст. 24.

3. Слышавше же оученицы егво, двлахуса сѣлю, глаголюще: кто оубо можете спасенъ быти (г);

4. Воззрѣвъ же Исхъ рече имъ: оу человекъ сие не возможно естъ, оу Бга же вса възможна. ст. 25—26.

ИЗЪСНЕНІЕ.

а). Христосъ присвоива тѣка похвалж-тж влгій единственно Богу, и отклонява ѣж отъ себе си: зачто-то той юноша нѣмалъ свершеннж вѣрж въ Христа, и не почиталъ Го за Бога.

б). Сирѣчь, ако свършишь реклж Христосъ на юноша-та по томъ совѣтѣ, щель получишь въ бжжщій вѣкъ по-голтмо воздааніе.

в). Подъ има вельбуда разумѣвага тѣка дебело-то кораблино важе, съ което са спуща котва-та (жлазо-то) въ море-то.

г). Рекли ученици-ти така: зачто-то гледали чело-вѣци-ты, че вички-ты жѣлаали, и искали да придобьатъ много богатство, както и сега мнозина постѣпаватъ така.